

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlangi Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Z., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 29. siječnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/758, urbroj: 401-01/06-19-3 od 5. prosinca 2019.

II. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika od 5. prosinca 2019. (omaškom označeno 2018. godine), poništeno je rješenje Grada Z., klasa: 008-02/18-002/132, urbroj: 251-02-02/014-19-24 od 3. listopada 2019. i predmet vraćen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Navedenim rješenjem javnopravnog tijela prvog stupnja odbijen je zahtjev zainteresirane osobe za dostavu podataka o ukupnim isplatama odvjetnicima za razdoblje od 1. do 30. travnja 2018. godine pozivom na odredbu članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno što tijelo javne vlasti traženu informaciju ne posjeduje u obliku gotovog dokumenta nego bi se isti morao doraditi.

Grad Z. u tužbi protiv osporenog rješenja tuženika smatra pogrešan zaključak tuženika da tražena informacija postoji u dokumentu „rashodi i izdaci po poslovnom suradniku“ jer da podaci koji se vode u navedenom dokumentu nisu podaci o ukupnim isplatama odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima. Odvjetničke usluge svih odvjetnika koji zastupaju Grad Z. isplaćuju se s pozicije intelektualne i osobne usluge. Na toj se poziciji u zbroju isplaćenih odvjetničkih usluga nalaze i troškovi sudskih pristojbi i vještačenja koje odvjetnici predumjaju u ime i za račun Grada Z., a koji im se potom refundiraju pa ne predstavljaju nagrade za obavljanje odvjetničke usluge. Na istoj poziciji nalaze se i odvjetnički troškovi koje Grad Z. nakon izgubljenog spora isplaćuje odvjetniku protivne stranke. Smatra da ovako opisana pozicija predstavlja gotovi dokument koji bi se trebao značajno doraditi da bi se podnositelju zahtjeva pružila tražena informacija, dok bi se s druge strane davanjem ovog gotovog dokumenta bez dorade i bez kreiranja tražene informacije prekoračio podnositeljev zahtjev te bi mu se omogućio pristup i onim informacijama koje uopće nije ni zatražio. Zakonska definicija same informacije i pristupa istoj ni u kojem dijelu ne podrazumijeva obvezu tijela javne vlasti da izrađuje analize i evidencije, obavlja dodatne aktivnosti, a sve u svrhu udovoljavanja zahtjevu podnositelja. Također, ista ne podrazumijeva

da korisnik sam analizira i obrađuje dokumentaciju te na taj način dolazi do „informacije“, pa smatra da ne posjeduje traženu informaciju u obliku gotovog dokumenta već bi je morao izraditi. Predlaže da Sud poništi osporeno rješenje tuženika.

U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod pobijanog rješenja i razloga navedenih u obrazloženju istog te ističe da se iz dokumenta „rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“ i zapisnika, klasa: UP/II-008-07/17-01/387, urbroj: 401-01/04-17-6 od 27. rujna 2017., koji se nalazi u spisu predmeta, vidi da navedeni dokument sadrži podatak o tome kojem odvjetniku i za koju radnju je izvršena isplata, samo za drugo vremensko razdoblje, pa je jasno da navedeni dokument sadrži i traženu informaciju iz predmetnog zahtjeva. Poziva se na članak 5. stavak 1. točku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama i članku 7. stavak 2. točke 3. Pravilnika o proračunskom računovodstvu i računskom planu te smatra promašenim navode tužitelja da svrha Zakona o pravu na pristup informacijama nije objava nepotpunih i netočnih informacija pored činjenice da je zainteresiranoj osobi omogućen pristup informacijama u ukupnom iznosu i imenima odvjetnika za traženo razdoblje, te je nejasan pokušaj tužitelja da prikaže kako informacije, u koje je tuženiku u drugom žalbenom postupku omogućio uvid, nisu točne i potpune, odnosno da bi točnu i nepotpunu informaciju trebalo izraditi, gubeći pri tome iz vida činjenicu što je predmet zahtjeva za pristup informacijama žalitelja. Također se poziva na dosadašnju praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske po istom pravnom i činjeničnom stanju, ali samo za drugo vremensko razdoblje. Predlaže da Sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu se poziva na presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u istoj stvari te predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovori na tužbu dostavljeni su tužitelju.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba zahtjevom za pristup informacijama od 15. svibnja 2018., zatražila informaciju o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima u razdoblju od 1. do 30. travnja 2018., po odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima. Prvostupanjsko tijelo je zahtjev odbacilo pozivom na odredbu članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.) s obrazloženjem da traženu informaciju ne posjeduje u obliku gotovog dokumenta nego bi se isti morao doraditi kako bi bila potpuna i točna.

Međutim, prema ocjeni ovoga Suda, pravilan je zaključak tuženika da takva argumentacija prvostupanjskog tijela nije na zakonu osnovana. Tuženik u obrazloženju ukazuje na odredbu članka 7. stavak 2. točku 3. Pravilnika o proračunskom računovodstvu i računskom planu (Narodne novine, broj 124/14., 115/15. i 87/16.), te računski plan koji je prilog citiranom Pravilniku (odjeljak 323) iz kojeg proizlazi da je prvostupanjsko tijelo dužno voditi podatke po subjektima i pojedinačnim iznosima pa imajući u vidu sadržaj dokumenta „Rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“ osnovano zaključuje da je podatak o isplatama koje je prvostupanjsko tijelo izvršilo odvjetnicima informacija u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Prema navedenoj odredbi Zakona informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra ili bilo kojeg drugog oblika, neovisno o načinu na koji je prikazana (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis).

Ovaj Sud nalazi pravilnim zaključak tuženika da prvostupanjsko tijelo posjeduje tražene informacije, a posebno imajući u vidu da pravo na pristup informaciji uključuje pravo na pristup onoj dokumentaciji iz koje su razvidne informacije koje zainteresirana osoba traži, odnosno presliku više dokumenata iz kojih bi zainteresirana osoba samostalnom obradom došla do traženih podataka, a to znači da tijelo javne vlasti nije dužno raditi analizu, odnosno zbrajati iznose koji se neposredno nalaze u dokumentu „Rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“. Obzirom da je prvostupanjsko tijelo dužno voditi podatke po subjektima i pojedinim iznosima te imajući u vidu sadržaj dokumenta „Rashodi i izdaci po poslovnim suradnicima“, podatak o isplatama koje je prvostupanjsko tijelo izvršilo odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu citirane odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, te tuženik pravilno ukazuje da je prvostupanjsko tijelo zainteresiranoj osobi za razdoblje (1. siječanj do 30. travanj 2018.) već dostavio podatak o ukupnom iznosu koji je isplaćen odvjetnicima u tom razdoblju uz imena odvjetnika, odnosno nazive odvjetničkih društava kojima su izvršene uplate, ali bez navođenja koji je iznos isplaćen pojedinom odvjetniku. Dakle, zainteresiranoj osobi je omogućen pristup informaciji o ukupnoj isplati odvjetnicima za navedeno razdoblje bez navođenja pojedinačnih iznosa, pa je nedvojbeno da informacija o isplatama odvjetnicima predstavlja informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama.

U odnosu na navode tužitelja o razlici između sredstava isplaćenih za odvjetnike i sredstava koja su naplaćena ovisno o uspjehu u sporu, odnosno predujma pristojbi i troškova za vještačenje, ovaj Sud je već u ranijim odlukama iskazao da ovi prigovori nisu relevantni za rješavanje u predmetnoj upravnoj stvari, jer zainteresirana osoba takvu informaciju nije niti tražila.

Osim toga Sud ističe da se zatražene informacije od strane zainteresirane osobe odnose na raspolaganje javnim sredstvima i trebale bi biti javno dostupne sukladno odredbi članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama pa pravilno tuženik u tom smislu upućuje i na dosljednu sudsku praksu ovoga Suda.

Slijedom navedenog, pravilno je tuženik temeljem odredbe članka 117. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), poništio prvostupanjsko rješenje tužitelja te predmet vratio prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak uz jasno navedene upute o daljnjem postupanju.

Zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova spora sastava odgovora na tužbu Sud je odbio budući navodi istog koji se odnose na pozivanje na određene odluke ovoga Suda nisu utjecali na tijek predmetnog upravnog spora.

Zbog svega navedenog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu, 29. siječnja 2020.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.